

مقایسه اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) و وضعیت کیفیت زندگی در زندانیان تحت درمان نگهدارنده متادون با دیگر زندانیان و جمعیت عمومی

ایمان لشنی^۱

چکیده:

هدف از انجام مطالعه حاضر، بررسی شیوع اختلال استرس پس از سانحه (PTSD)، و همچنین بررسی وضعیت کیفیت زندگی زندانیان معتاد، تحت درمان نگهدارنده با متادون، در مقایسه با زندانیان غیر معتاد و جمعیت عمومی بوده است. مطالعه حاضر به روش توصیفی و از نوع علی - مقایسه ای می‌باشد. نمونه‌های مورد بررسی شامل، زندانیان معتاد تحت درمان با متادون ($N=104$)، زندانیان غیر معتاد ($N=59$)، و جمعیت عمومی ($N=187$) بودند که به صورت تصادفی انتخاب و با استفاده از پرسشنامه‌های می‌سی‌سی‌پی و کیفیت زندگی (فرم ۲۶ سئوالی) مورد بررسی قرار گرفتند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل واریانس یک راهه و آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. بر اساس نتایج به دست آمده مشخص شد که، ۵۵/۷۶ درصد از افراد زندانی تحت درمان نگهدارنده با متادون از نشانه‌های PTSD رنج می‌برند که در صد قابل توجهی از این افراد را (۶۴/۳۲ درصد) افراد معتاد تزریقی تشکیل می‌دهند. همچنین ۲۱/۷۷ درصد از زندانیان غیر معتاد، نشانه‌های PTSD را نشان داده‌اند. هر دو گروه زندانیان معتاد ($\text{Mean Difference} = 13/25$ ، $P < 0/00$) و غیر معتاد ($\text{Mean Difference} = 6/92$ ، $P < 0/11$) تفاوت معناداری را در نمرات PTSD با جمعیت عمومی نشان دادند. تحلیل‌ها نشان دادند که گروه زندانیان معتاد و غیر معتاد کیفیت زندگی به مراتب پایین‌تری نسبت به جمعیت عمومی دارند که این مورد، افراد این گروه‌ها را آماده ابتلا به آسیب‌های پیشرونده روانی، رفتارهای پرخطر و عود مصرف مواد می‌کند.

کلید واژه‌ها: استرس پس از سانحه، کیفیت زندگی، اعتیاد، زندانی معتاد، درمان نگهدارنده.